

CURTEA DE APEL PITEȘTI

Secția Penală

Dosar nr. 4800/109/2018

Termen de judecată: 27.04.2022, ora 9:00

Complet: Penal-C3A-3J

DOAMNĂ / DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul, HORĂSCU ION (...),

Apelant – inculpat în dosarul nr. 4800/109/2018 al Curții de Apel Pitești, Secția Penală, cu termen de judecată la 27 Aprilie 2022,

Reprezentat convențional de Av. Nicolae Trăistaru – Baroul București – (cu sediul profesional la adresa menționată supra – adresă la care solicităm comunicarea actelor de procedură),

În baza *art. 412 C. proc. pen.*,

Formulăm

MOTIVELE APELULUI

Declarat în termen legal împotriva Sentinței penale nr. 351/21.12.2021, a Tribunalului Argeș, Secția Penală (Președinte Alina Hubert) – dosar nr. 4800/109/2018 -, pe care o apreciem ca fiind nelegală și netemeinică, pentru următoarele considerente:

Scurt istoric

Prin **Rechizitoriul nr. 288/P/2017 din 13.08.2018, al Parchetului de pe lângă Tribunalul Vâlcea** (întocmit de procuror Cosmin Ungureanu) și verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești), inc. HORĂSCU ION a fost trimis în judecată (alături de alți inculpați) pentru săvârșirea *infracțiunilor de luare de mită în formă continuată prev. de art. 289 alin. (1) C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. și art. 5 C. pen. (4 acte materiale); luare de mită prev. de art. 289 alin. (1) C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 5 C. pen.; abuz în serviciu în formă continuată prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen și art. 5 C. pen. (4 acte materiale); deturnare de fonduri în formă continuată prev. de art. 307 alin. (2) C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. (40 acte materiale); fals intelectual în formă continuată prev. de art. 321 alin. (1) C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. (40 acte*

materiale); uz de fals în formă continuată prev. de art. 323 C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. și art. 5 C. pen. (2 acte materiale).

În esență, s-a reținut prin actul de trimitere în judecată că inculpatul HORĂSCU ION, în calitate de Primar al Comunei Prundeni, Județul Vâlcea și ordonator de credite, în perioada 2008 – 2010, a pretins și primit cu titlu de mită suma de 17.730 lei de la Buda Vasile Sorin, reprezentant al SC Structural Consult Investiții și Dezvoltare SA, sume remise la datele de 29.10.2008, 26.11.2008, 12.06.2009 și 15.03.2010, în legătură cu îndeplinirea unor acte care intrau în îndatoririle de serviciu ale acestuia, respectiv încheierea și executarea unor contracte de achiziție publică între UAT Prundeni și SC Structural Consult Investiții și Dezvoltare SA București (4 acte materiale) – *infracțiunea de luare de mită în formă continuată prev. de art. 289 alin. (1) C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. și art. 5 C. pen. (4 acte materiale) -*.

S-a reținut de procuror că la 18.12.2012 inculpatul a primit cu titlu de mită suma de 12.000 lei de la Dumitrescu Dragoș Constantin, reprezentant al SC Vortex Info SRL Ploiești, vizând un contract de achiziție publică – *infracțiunea de luare de mită prev. de art. 289 alin. (1) C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 5 C. pen. -*.

S-a reținut că în anul 2012 a atestat în mod nereal obligația de plată a sumei de 12.000 lei de către SC Vortex Info SRL către PFA Horăscu Maria Ramona pentru disimularea mitei – *infracțiunea de uz de fals în formă continuată prev. de art. 323 C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. și art. 5 C. pen. (2 acte materiale) -*.

S-a mai reținut că inculpatul și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu cu încălcarea dispozițiilor legale.

Astfel: În anul 2015 a încheiat contractul nr. 6828/22.10.2014 cu SC Dintel Eco SRL Prundeni, având ca obiect reparații la Căminul Cultural Prundeni, aducând un prejudiciu UAT Prundeni în cuantum de 40.000 lei. În anul 2015 a plătit suma de 35.000 lei către SC Dintel Eco SRL Prundeni, fără să existe documente justificative. În anul 2015 a plătit suma de 477.000 lei către SC Adelina Cristal SRL, fără să existe documente justificative. În noiembrie 2010 a refuzat să procedeze la executarea poprii înființate de AFP Drăgășani asupra sumelor datorate de terțul poprit Comuna Prundeni, în cuantum de 126.736 lei. Întrucât nu a achiziționat servicii sau bunuri în condiții concurențiale a produs UAT Prundeni un prejudiciu de 678.736 lei – *infracțiunea de abuz în serviciu în formă continuată prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen și art. 5 C. pen. (4 acte materiale) -*.

În perioada august – decembrie 2015 inculpatul a schimbat destinația sumei totale de 1.410.562,05 lei din fondurile primite în baza Convenției de împrumut nr. 544018/20.08.2015 și a Hotărârii Consiliului local Prundeni nr. 37/14.07.2015, din fonduri guvernamentale, provenind din venituri din privatizare, prin înscrierea unor date eronate cu privire la explicația plății, respectiv „Modernizare drumuri” și „Baza Sportivă Prima Prundeni”, constând în 40 plăți pentru lucrări - *infracțiunea de deturnare de fonduri în formă continuată prev. de art. 307 alin. (2) C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. (40 acte materiale) -*.

A reținut procurorul că în perioada august – decembrie 2015, pentru a schimba destinația fondurilor în valoare de 1.410.562,05 lei din creditul menționat supra, inculpatul a semnat o parte din ordinele de plată întocmite în fals, din dispoziția sa, de către funcționarii Primăriei Prundeni, prin înscrierea pe acestea a unor date eronate cu privire la explicația plății – *infracțiunea de fals intelectual în formă continuată prev. de art. 321 alin. (1) C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. (40 acte materiale) și infracțiunea de uz de fals în formă continuată prev. de art. 323 C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. și art. 5 C. pen. (2 acte materiale) -*.

A precizat Parchetul că la acest dosar (dosarul nr. 288/P/2017) au fost reunite și dosarele cu nr. 746/P/2017, nr. 710/P/2017, nr. 745/P/2017 și 141/P/2017, având același obiect, prin Ordonanțele nr. 288/P/2017 din 17.11.2017 și 10.12.2017.

A mai menționat Parchetul de pe lângă Tribunalul Vâlcea că a solicitat Curții de Apel Pitești desemnarea unei alte instanțe decât cea careia i-ar reveni competența să judece cauza, iar prin Încheierea nr. 1/F/CC/12.02.2018, Curtea de Apel Pitești a desemnat Tribunalul Argeș în vederea judecării cauzei.

În cauză, procurorul a dispus și soluții de clasare.

Dosarul a fost înregistrat la Tribunalul Argeș, Secția Penală – **dosar nr. 4800/122/2018** -, iar prin **Sentința penală nr. 351/21.12.2021** a Tribunalului Argeș s-a dispus condamnarea inculpatului HORĂSCU ION la pedepsele: 3 ani închisoare pentru *infracțiunea de luare de mită în formă continuată prev. de art. 289 alin. (1) C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. și art. 5 C. pen. (4 acte materiale)*; 3 ani închisoare pentru *infracțiunea de luare de mită în formă continuată prev. de art. 289 alin. (1) C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 5 C. pen. ; 6 luni închisoare pentru infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată în formă continuată prev. de art. 322 alin. (1) C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. și art. 5 C. pen. (2 acte materiale)*; 3 ani închisoare pentru *infracțiunea de abuz în serviciu în formă continuată prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. și art. 5 C. pen. (4 acte materiale)*; 1 an închisoare pentru *infracțiunea de deturnare de fonduri în formă continuată prev. de art. 307 alin. (2) C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. (40 acte materiale)*; 1 an închisoare pentru *infracțiunea de fals intelectual în formă continuată prev. de art. 321 alin. (1) C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. (40 acte materiale)*; 6 luni închisoare pentru *infracțiunea de fals intelectual în formă continuată prev. de art. 321 alin. (1) C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. (40 acte materiale)*; 66 luni închisoare pentru *infracțiunea de uz de fals prev. de art. 323 C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. (40 acte materiale)*.

În baza art. 38 alin. (1) C. pen. și art. 39 alin. (1) lit. b) C. pen. s-au contopit pedepsele aplicate, dispunându-se să execute pedeapsa cea mai grea de 3 ani închisoare, care a fost sporită cu o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite (1/3 din 9 ani închisoare), respectiv un spor de 3 ani închisoare, **rezultând pedeapsa de 6 ani închisoare**. S-a dedus durata reținerii, arestării preventive (de la 16.11.2017 – 16.01.2018) și arestului la domiciliu (16.01.2018 – 15.04.2018).

S-au aplicat pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen. pe o perioadă de 3 ani și pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) C. pen..

Pe latura civilă, a fost obligat inculpatul HORĂSCU ION la latura sumelor de 75.099 lei către partea civilă UAT Prundeni și 1.410.562,05 lei către partea civilă UAT Prundeni; a fost obligat inculpatul în solidar cu inculpații BRĂTIANU HARALAMBIE, POPA PETRICĂ și PETRIȘOR MIRCEA la plata sumei de 477.000 lei către partea civilă UAT Prundeni. S-a dispus confiscarea specială, prin echivalent, de la inculpatul HORĂSCU ION a sumelor de 17.730 lei și 12.000 lei.

S-a menținut sechestrul asigurator. A fost obligat inculpatul la plata sumei de 33.764 lei cheltuieli judiciare către stat.

Semnalam faptul că judecarea dosarului nr. 4800/109/2018 s-a făcut la data de 21.05.2021, iar Sentința penală nr. 351 a fost dată la data de 21.12.2021, după 7 luni de amânare a pronunțării în speță.

De altfel, anchetarea și trimiterea în judecată a numitului HORĂSCU ION de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Vâlcea se constituie cu evidență într-un abuz de drept al organelor de urmărire penală care au instrumentat și prezenta cauză (unul dintre numeroasele dosare deschise apelantului în mod abuziv) doar cu o motivație socio-politică, din dorința anumitor entități de a-l îndepărta din funcția de Primar al Comunei Prundeni, Județul Vâlcea a inculpatului, care nu a putut fi înlăturat altfel din funcție întrucât a avut de partea sa în mod justificat și motivat votul concetățenilor săi care prin votul exprimat de-a lungul mai multor mandate de primar au dat valoare comportării apelantului ce a acționat în mod exclusiv în folosul comunității, bucurându-se de apreciere la toate nivelele.

*

(I). Hotărârea instanței de fond este nelegală, fiind dată cu încălcarea principiului nemijlocirii vizând unicitatea completului de judecată și continuitatea ședinței, relevante în acest sens fiind dispozițiile art. 11⁵ din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, modificată și republicată; art. 354 alin. (2) și (3) C. proc. pen. și art. 388 alin. (6) C. proc. pen.

Nemijlocirea, în sensul art. 351 alin. (1) C. proc. pen., presupun ca actele procesuale și procedurale în desfășurarea judecării să fie îndeplinite direct în fața instanței, adică în ședința de judecată și în prezenta completului de judecată, sub a cărui conducere, supraveghere și garanție se efectuează judecata.

Mai mult, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că, potrivit *principiului nemijlocirii*, într-un proces penal hotărârea trebuie luată de judecătorii care au participat și la procesul de administrare a probelor^[1].

^[1]. CEDO, cauza Cutean c. României, hotărârea din 2 decembrie 2014, paragraf. 61 (M.Of. nr. 261 din 20 aprilie 2015).

Curtea de la Strasbourg, în cauza Beraru c. României (hotărârea din 18 martie 2014, paragraf. 64) a arătat că *principiul nemijlocirii* este o garanție importantă în cadrul procesului penal, unde observațiile instanței cu privire la conduita și credibilitatea unui martor pot avea consecințe importante pentru acuzat. Astfel fiind, schimbarea membrilor completului de judecată ulterior audierii unui martor important ar trebui să ducă, de regulă, la reaudierea martorului.

Considerentele menționate se aplică și cu privire la audierea directă a inculpatului de către judecătorul care, în cele din urmă, se pronunță asupra cauzei, după cum a arătat Curtea Europeană a Drepturilor Omului și în cauza Cutean c. României^[2].

^[2]. În același sens: CEDO, cauza PKC c. Finlandei, decizia din 9 iulie 2002.

În speță, rezultă că până la data schimbării compunerii completului de judecată – 25.05.2020 (vol. 1 f. 151) de la data de 20.03.2019 în dosar au fost administrate probe importante ca: la 20.03.2019 a avut loc constituirea de parte civilă a UAT Prundeni; la 6.11.2019 au fost audiați inculpații HORĂSCU ION, BRĂTIANU HARALAMBIE, PETRIȘOR MIRCEA și POPA PETRICĂ care nu au recunoscut săvârșirea infracțiunilor pentru care s-a dispus trimiterea lor în judecată; au fost audiați martorii Buda Vasile Sorin, Dițu Constantin, Călin Ionuț Gabriel, Florea Marin, Bulete Gheorghe.

Toate aceste probe nu au fost readministrate de către completul nou constituit în dosar, încălcându-se în acest mod legea, respectiv *principiul nemijlocirii, al unicității completului de judecată și al continuității ședinței* dar și *principiile oralității și al contradictorialității vizând administrarea probelor și audierea părților în dosar.*

Sub aspectul criticii invocate, sentința penală a apelată este nelegală, implicând ca modalitate remediu casarea cu trimitere spre rejudecare, hotărârea instanței de fond fiind nulă absolut față de cele menționate mai sus.

În cursul rejudecării cauzei, pentru respectarea drepturilor procesuale și procedurale, cu garanțiile aferente, conferite inculpatului de legea penală română și Constituția României, pentru respectarea unui drept la apărare efectiv și al echității procedurilor pe tot parcursul derulării procesului penal, instanța de judecată va analiza și constata concludentă în rezolvarea cauzei a efectuării expertizelor grafologică și financiar – contabilă, solicitate de Horăscu Ion, în cursul judecării, pentru stabilirea existenței sau nu a vreunui prejudiciu penal, întinderea acestuia, stabilirea patrimoniului persoanei juridice afectat sau nu, cu stabilirea și a persoanelor care au întocmit în mod fals înscrisurile în discuție în dosar.

Respectivele probe cu expertize se impun a fi administrate în dosar și pentru respectarea principiului răspunderii personale a apelantului în contextul în care acesta a negat săvârșirea infracțiunilor imputate, relevând inexistența vreunui prejudiciu de natură a incidenta sfera penalului, iar pe de altă parte negând completarea înscrisurilor reținute de Parchet ca fiind false, intenția exclusivă a apelantului fiind aceea de protejare a avutului public și nu a avutului privat personal sau al vreunei alte persoane.

Este necesar a se analiza, cu ocazia rejudecării, în concret, a tuturor facturilor fiscale, fișele de cont analitice etc, cât și împrajurarea dacă un eventual prejudiciu a fost deja acoperit prin operațiunile financiar contabile dispuse în cauză pe parcursul urmăririi penale în dosar.

*

(II). Sentința penală nr. 351/21.12.2021 a Tribunalului Argeș, Secția Penală este nelegală sub aspectul pronunțării unei soluții de condamnare a apelantului, fără ca în dosar să se constate intervenită prescripția răspunderii penale a acestuia privind toate infracțiunile de care a fost acuzat și trimis în judecată.

Prima instanță avea obligația legală de a pune în discuție inculpatului **aspectul survenirii în speță a instituției prescripției răspunderii penale**, cu exprimarea punctului de vedere al inculpatului HORĂSCU ION, în sensul *art. 18 C. proc. pen.* dacă dorește sau nu continuarea judecării în cauză, ceea ce în dosar nu s-a îndeplinit în mod nelegal de către instanța de fond.

Exprimarea acestui drept de continuare sau nu a procesului penal era esențială în cauză spre a fi opinat respectivul drept, fiind un drept personal și derivat din dreptul la apărare. În atare situație, pronunțarea de către instanța de fond a unei alte soluții în afara celei de încetare a procesului penal și/sau achitare este **nelegală**.

În speță, în sensul disp. *art. 5 C. pen.* incident în dosar în cazul tuturor infracțiunilor de care inculpatul a fost acuzat, legea mai favorabilă vizând prescripția răspunderii penale a apelantului privind toate faptele imputate referă la prevederile *art. 153 și urm. C. pen. actual*, **în contextul în care instituția prescripției este una autonomă față de instituția pedepsei**, nefiind astfel obligatoriu aplicarea în dosar a prevederilor *art. 121 și urm. Cod penal vechi*.

Prin Decizia nr. 297/26.04.2018 a Curții Constituționale, prevederile art. 155 alin. (1) C. pen. au fost declarate neconstituționale vizând cauzele reglementate de întrerupere a termenului de prescripție. Sintagma „oricărui act de procedură în cauză” prev. în *art. 155 alin. (1) C. pen.* a fost declarată neconstituțională, urmând ca legiuitorul să pună în acord în termen de 45 de zile de la publicarea deciziei CCR în Monitorul Oficial dispozițiile neconstituționale cu dispozițiile Constituției.

Nici până în prezent nu s-au pus de acord respectivele dispoziții neconstituționale cuprinse în *art. 155 alin. (1) C. pen.* cu cele prevăzute în Constituție, situație în care prevederile *art. 155 alin. (1) C. pen.* sunt suspendate de drept, acestea neaplicându-se și neproducând efecte juridice. Toate aceste aspecte s-au produs urmarea pasivității legiuitorului.

Decizia nr. 297/2018 a CCR – în sensul prev. *art. 14 alin. (2) din Constituție, art. 31 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale* – este general obligatorie, opozabilă „*erga omnes*” și produce efecte asupra tuturor cauzelor aflate în curs de judecată, în care nu s-a pronunțat o hotărâre judecătorească definitivă. Este și situația dosarului prezent dedus judecării în apel.

În respectarea principiilor constituționale cărora li se subsumează și conformarea la imperativele emise de hotărârile pronunțate de Curtea

Constituțională, în prezent nu mai sunt în vigoare cauzele de întrerupere a termenului de prescripție a răspunderii penale, fiind aplicabile doar termenele generale de prescripție a răspunderii penale.

Decizia nr. 297/2018 a CCR nu este una interpretabilă, ci una simplă prin care se declară neconstituționale prevederile *art. 155 alin. (1) C. pen.*; **Practic, în prezent sunt aplicabile doar termenele generale de prescripție a căror întrerupere nu mai este posibilă.**

În acest sens invocăm practica judiciară constantă a instanțelor penale: Curtea de Apel Cluj, Secția Penală – dosar nr. 2533/100/2015; Curtea de Apel Timișoara, Secția Penală – Decizia nr. 128/2018 și Decizia nr. 1208/2018; Curtea de Apel Alba Iulia, Secția Penală – Decizia nr. 318/22.04.2019.

Privind infracțiunile pentru care inculpatul HORĂSCU ION a fost trimis în judecată, urmează a se observa că în dosar a intervenit prescripția generală a răspunderii penale a apelantului vizând infracțiunile de luare de mită, deturnare de fonduri, fals intelectual, fals în înscrisuri sub semnătură privată și uz de fals, prescripția generală a răspunderii penale în dosar privindu-l pe HORĂSCU ION, neintervenind doar în ceea ce privește infracțiunea de abuz în serviciu în formă continuată prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. și art. 5 C. pen.

Astfel:

- Privind infracțiunea de luare de mită prev. de art. 289 alin. (1) C. pen. comisă în formă continuată, în intervalul 2008 – 15 martie 2010 (4 acte materiale), **termenul general de prescripție a răspunderii penale s-a împlinit la 15 martie 2018** în sensul prevederilor art. 154 alin. (1) lit. c) C. pen.

- Privind cea de-a doua infracțiune de luare de mită prev. de art. 289 alin. (1) C. pen., comisă în 18.12.2012, **termenul general de prescripție a răspunderii penale s-a împlinit la 18.12.2020**, potrivit prevederilor art. 154 alin. (1) lit. c) C. pen.

- Vizând infracțiunea de fals intelectual prev. de art. 321 alin. (1) C. pen., comisă în decembrie 2012, **termenul general de prescripție a răspunderii penale privindu-l pe apelant s-a împlinit în decembrie 2017** în sensul prevederilor art. 154 alin. (1) lit. d) C. pen.

- Privind infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale prev. de art. 322 C. pen., **termenul general de prescripție a răspunderii penale s-a împlinit în decembrie 2020** (fapta fiind comisă în mod continuu în perioada august – decembrie 2015) în sensul prevederilor art. 154 alin. (1) lit. d) C. pen.

- Vizând infracțiunea de uz de fals prev. de art. 323 C. pen., **termenul general al prescripției răspunderii penale s-a împlinit în decembrie 2020**, față de perioada comiterii faptei, în mod continuu între august – decembrie 2015.

- Pentru infracțiunea de deturnare de fonduri prev. de art. 307 C. pen., **termenul general de prescripție a răspunderii penale s-a împlinit în**

decembrie 2020, față de perioada comiterii faptei – decembrie 2015 – în sensul prev. art. 154 alin. (1) lit. d) C. pen.

În legătură cu toate aceste infracțiuni, fiind împlinit termenul general de prescripție a răspunderii penale, apelantul HORĂSCU ION ar fi trebuit chestionat de instanța de judecată dacă înțelege să beneficieze de efectele juridice ale prescripției răspunderii penale cu consecința încetării procesului penal sau să se continue judecata, potrivit prev. art. 18 C. proc. pen., aspecte pe care instanța de fond nu le-a soluționat în speță, pronunțând astfel o hotărâre nelegală de condamnare a inculpatului în timp ce soluția corectă ar fi fost în dosar aceea de încetare a procesului penal, în baza art. 16 alin. (1) lit. f) C. proc. pen. și/sau achitare în situația când apelantul ar fi solicitat continuarea procesului penal.

Singura infracțiune asupra căreia prima instanță avea a se pronunța privind existența faptei în elementele de tipicitate obiectivă și subiectivă cerute de norma de incriminare și eventualei vinovății penale a apelantului prin raportare la ansamblul probelor din dosar era infracțiunea de abuz în serviciu.

Sub aspectele semnalate, hotărârea apelată este nelegală.

(III). Hotărârea primei instanțe este nelegală și netemeinică sub aspectul greșitei condamnări a inculpatului sub aspectul infracțiunilor imputate, în baza unor probe care nu stabilesc dincolo de orice îndoială săvârșirea de către apelant a faptelor de care a fost acuzat.

Horăscu Ion a fost judecat în cadrul unei proceduri total inechitabile, fiindu-i încălcat dreptul la apărare și garanțiile constituționale, procesuale și procedurale conferite de legea penală română în sensul respingerii în mod neîntemeiat, nemotivat a probelor solicitate în apărare vizând efectuarea în dosar a unor expertize grafologice, contabile și tehnice.

Respectivele expertize trebuiau efectuate în dosar pentru stabilirea dincolo de orice îndoială a faptului că infracțiunea de fals imputată apelantului și pentru care a fost condamnat au fost săvârșite de acesta prin comparația scrisului acestuia în raport cu actele incriminate și cu conturarea prin probe testimoniale a intenției directe a lui Horăscu Ion în a insera date fictive în respectivele înscrisuri.

De asemenea, față de existența unor prejudicii aduse UAT Prundeni de către inculpat prin fapta de abuz în serviciu și deturnare de fonduri era imperios necesar ca în speță să se efectueze expertize tehnice (astfel cum apelantul a solicitat în apărare) pentru a se stabili dacă există sau nu vreun prejudiciu, care este cuantumul acestuia, în patrimoniul cărei persoane juridice a percutat

aceasta, în raport de verificarea în teren a executării faptice, efective, a lucrărilor și achizițiilor contractate de inculpat.

Nu se puteau constitui în dosar în fundament al condamnării (dar nici al acuzării) apelantului, doar probele testimoniale și acelea contradictorii, fără ca acestea să poată fi coroborate cu alte probe precum înscrisuri și mai laes rapoarte de expertiză tehnică. În acest sens este relevant aspectul că inculpatul a formulat obiecțiuni la raportul de expertiză contabilă efectuat în dosar, context în care se impunea cu atât mai mult administrarea probei cerute de apelant n cursul judecății cu efectuarea de expertize grafice, contabile și tehnice de verificare a realității executării lucrărilor de achiziții contractate.

Nici o probă a dosarului nu relevă în mod concret intenția inculpatului în a prejudicia UAT Prundeni prin favorizarea proprie și/sau a altor persoane fizice/juridice, toate achizițiile fiind efectuate în folos public pentru Comuna Prundeni, lucrările contractate fiind efectiv executate în sensul contractelor încheiate în mod real și executate în mod real.

Măsura trimiterii în judecată a inculpatului, ca și cea a condamnării acestuia, este una abuzivă, fiind exercitate presiuni politice pentru înlăturarea apelantului din funcția deținută de Primar.

Semnificativă vizând abuzul Parchetului în trimiterea în judecată a apelantului este împrejurarea că prin Rechizitoriul nr. 51/P/2014 din 10.03.2017 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Drăgășani (dosar nr. 920/223/2017 al Judecătoriei Drăgășani), s-a dispus clasarea cauzei privindu-l pe apelant pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu asimilat unor fapte de corupție prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) C. pen. cu aplic. art. 5 C. pen. referitor la contractele încheiate cu SC STRUCTURAL CONSULT INVESTIȚII ȘI DEZVOLTARE SA București.

În acel dosar au fost analizate toate contractele de achiziție publică încheiate de UAT Prundeni prin inculpat în calitate de Primar și odonator de credite cu SC STRUCTURAL CONSULT INVESTIȚII ȘI DEZVOLTARE SA București, prilej cu care nu s-au constatat încălcări ale legii de către apelant, astfel încât trimiterea acestuia în judecată și condamnarea sa pentru respectiva infracțiune prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. și art. 5 C. pen. (4 acte materiale) este nelegală, fiind încălcat principiul *non bis in idem*, potrivit căruia nici o persoană nu poate fi urmărită sau judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni atunci când față de aceea persoană s-a pronunțat anterior o soluție.

Dovadă că Horăscu Ion a constituit o țintă a anumitor structuri rezultă din mențiunea făcută de procurorul de caz în Rechizitoriul nr. 51/P/2014 din 10.03.2017 că inițial cauza a fost înregistrată la Parchetul de pe lângă Judecătoria Drăgășani sub nr. unic 2098/P/2012, fiind declinată la data de

18.07.2012 către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești pentru a fi efectuate cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii de „*conflict de interes*” prev. de art. 253¹ din vechiul Cod Penal. Prin Ordonanța nr. 503/P/2013 din 12.12.2013, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești a dispus neînceperea urmării penale față de Horăscu Ion cu privire la infracțiunea prev. de art. 253¹ din vechiul Cod Penal și a disjuns și declinat cauza către Parchetul de pe lângă Judecătoria Drăgășani, unde a fost înregistrată sub nr. 51/P/2014. Avalanșa de reclamații mincinoase împotriva lui Horăscu Ion erau trimise în același timp la IPJ Vâlcea și unitățile de parchet Judecătoria/Tribunal/Curte de Apel, Prefectura Vâlcea, Direcția Finanțelor Publice Vâlcea, Consiliul Județean Vâlcea etc.

În dosar nu există probe certe care să stabilească dincolo de orice dubiu vinovăția inculpatului în plan subiectiv și obiectiv, situație în care dubiul existent trebuia să-i folosească apelantului în sensul achitării acestuia de orice penalitate în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza a doua Cod procedură penală (nu a comis fapta cu forma de vinovăție cerută de lege) pentru săvârșirea faptei de care Horăscu Ion a fost acuzat.

Soluția de achitare în dosar apare ca fiind cea corectă, aceasta având corespondent în piesele dosarului, o astfel de soluție fiind de natură a se înscrie într-o soluție legală, aplicată în cadrul unei proceduri echitabile în care să se deruleze procesul penal, în care principii de bază ale procesului penal vizând răspunderea penală personală, principiul *in dubio pro reo* al prezumției de nevinovăție, al aflării adevărului și al legalității condamnării să fie respectate.

Probele invocate de procuror în susținerea acuzației aduse apelantului sunt contradictorii, insuficiente, prezumtive, bazate pe supoziții care nu au corespondent în situația factuală și sunt de natură a înlătura și a crea îndoială asupra vinovăției inculpatului. Starea de fapt imaginată de procuror și preluată de judecătorul fondului nu se bazează pe probe. Soluția de condamnare a apelantului s-a bazat în mod exclusiv pe reclamațiile unor persoane interesate, **denunț și depoziții care sunt contradictorii pe elemente factuale esențiale și, care, nu se coroborează cu vreo altă probă a cauzei, celelalte probe invocate de prima instanță având caracter circumstanțial.**

În speță nu există nici măcar indicii de vinovăție a apelantului; or, simplele indicii nu sunt suficiente pentru a se reține comiterea infracțiunii de abuz în serviciu asimilată unei fapte de corupție și, apoi, condamnarea inculpatului. În acest context factual, nu există în dosar probe care să facă dovada, dincolo de orice îndoială, a vinovăției apelantului, situație în care potrivit principiului „*in dubio pro reo*”, Horăscu Ion trebuie achitat de orice penalitate în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza a II-a C. proc. pen. [fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege].

Potrivit art. 4 alin. (2) C. proc. pen. – „După administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se

interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului”. Această dispoziție consacră regula de drept „*in dubio pro reo*”, potrivit căreia orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare cu privire la vinovăția suspectului sau inculpatului, profită acestuia.

Potrivit jurisprudenței CEDO^[3], sarcina probei revine organelor de urmărire penală care formulează acuzația, iar orice dubiu în stabilirea situației de fapt profită acuzatului.

^[3]. [CEDO, Secția III, Hotărârea Telfner c. Austriei, 20 martie 2001, Cererea 33501/96 – „*A impune unei persoane să își probeze nevinovăția este contrar prezumției de nevinovăție*”];

CEDO, Secția I, Hotărârea Capeau c. Belgia, 13 ianuarie 2005, Cererea 42914/98 – „*Prezumția de nevinovăție interzice inversarea sarcinii probei, indiferent dacă este vorba de o procedură pe fond, ori una accesorie*”].

Consecința neaplicării obligatorii a regulii „*in dubio pro reo*” de către instanța de judecată produce efecte majore fiind înfrânt un principiu al desfășurării procesului penal și anume acela *al aflării adevărului* prev. de art. 5 C. proc. pen.

Prezumția de nevinovăție – unul dintre principiile fundamentale ale procesului penal – este consacrată și la nivel european în art. 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (CDFUE) și art. 6 CEDO, precum și în art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP) și art. 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Cu scopul de a consolida *dreptul la un proces echitabil în cadrul procedurilor penale*, a fost adoptată **Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale**.

*

(IV). Soluția pronunțată este nelegală deoarece din proces trebuiau excluse mijloacele de probă obținute în mod nelegal și cu încălcarea *principiului loialității administrării probelor*, în sensul că în dosar s-au întocmit activități de supraveghere tehnică în dosarul penal nr. 288/P/2017 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Vâlcea (dosarul prezent) de organele Direcției Generale Anticorupție – Serviciul Anticorupție Vâlcea, deși potrivit legii respectivele organe nu aveau o astfel de competență, ele putând activa doar în legătură cu faptele de corupție comise de persoane angajate în sistemul propriu DGA și nu privind fapte presupus comise de terți, respectiv persoane care nu au relații de serviciu și/sau de altă natură cu DGA.

Exemplificăm în acest sens: Procesul verbal încheiat de MAI – DGA din 11.10.2017 (filaj) privind activitatea de supraveghere tehnică, respectiv supraveghere operativă a lui Horăscu Ion.

Încălcarea legii este cu atât mai gravă cu cât urmărirea penală în dosarul nr. 286/P/2017 era efectuată de Parchetul de pe lângă Tribunalul Vâlcea și nu organ de urmărire penală specializat în anticorupție – DNA și/sau DIICOT.

Respectivul proces verbal trebuie exclus din dosar chiar și din oficiu de către instanța de judecată dată fiind încălcarea legii în urmărirea penală efectuată în dosar de procuror, aceasta ca un exemplu în plus al abuzului manifestat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Vâlcea în anchetarea și trimiterea în judecată a inculpatului.

*

(V). Hotărârea apelată este lovită de nulitate absolută, fiind nelegală, deoarece judecătorul fondului Președinte Hubert Alina a fost anterior ofițer SRI - cadru militar al UM 0198 București^[4] (cu sediul în București, Bd. Libertății nr. 14, Sector 5), ceea ce relevă cu evidență posibilitatea încălcării art. 7 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată^[5], fiind creată suspiciunea absolută că respectivul magistrat a fost incompatibil în plan moral, legal și constituțional.

^[4] UM 0198 București – unitate militară a Serviciului Român de Informații, comandant general de brigadă Dumitru Dumbrovă

^[5] *Legea nr 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată*

Art. 7 - (1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți, personalul de specialitate juridică asimilat acestora și personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și parchetelor nu pot fi lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai serviciilor de informații.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) completează, anual, o declarație autentică, pe propria răspundere potrivit legii penale, din care să rezulte că nu sunt lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai serviciilor de informații.

(3) Consiliul Suprem de Apărare a Țării verifică, din oficiu sau la sesizarea Consiliului Superior al Magistraturii ori a ministrului justiției, realitatea declarațiilor prevăzute la alin. (2).

(4) Încălcarea dispozițiilor alin. (1) conduce la eliberarea din funcția deținută, inclusiv cea de judecător sau procuror.

Este încă un motiv de nelegalitate a hotărârii penale în discuție care impune o soluție de casare cutrimiterie spre rejudecare a dosarului de un alt judecător obiectiv și în legătură cu care să nu existe suspiciunea de a fi făcut parte din „câmpul tactic”, care prin acțiuni secrete specifice poate influența și vicia actul de justiție, ceea ce încalcă principiul unui proces public și echitabil.

Existența ofițerilor acoperiți în rândul magistraților s-a perpetuat de ani de zile și este îngrijorătoare, subminând încrederea în Justiție. Posibilitatea existenței în Justiție a ofițerilor acoperiți ai serviciilor de informații încalcă, în modul cel mai brutal, independența magistratului și a justiției în ansamblu, din acest motiv Horăscu Ion nu a putut beneficia de un proces echitabil. Afirmații de genul „*nu există ofițeri acoperiți printre magistrați pentru că nu permite legea*” sunt de nepermis și nu acoperă nici pe departe nici litera, nici spiritul dispoziției legale cuprinse în *art. 7 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată*.

Problema rolului și limitelor serviciilor secrete în actul de justiție se dezbate aprins în țările europene. Într-un raport al Comisarului pentru drepturile omului al Consiliului Europei, se arată că „*activitatea serviciilor de securitate are impact asupra unei mari varietăți de drepturi ale omului (...). Afectează, de asemenea, dreptul la viața privată, dreptul la liberă exprimare, dreptul de asociere, precum și dreptul la un proces echitabil.*”

*

(VI). Hotărârea apelată este nulă absolut, fiind nelegală, sub aspectul nemotivării acesteia.

Așa zisa motivare a sentinței penale nr. 371/21.12.2021 a Tribunalului Argeș, Secția Penală se constituie în fapt într-o veritabilă *copiere* a Rechizitoriului cauzei, fără ca judecătorul fondului să facă - astfel cum era obligat de art. 403 C. proc. pen. - o analiză proprie a probelor cauzei, cu referiri punctuale prin raportare la probele dosarului, la elementele constitutive ale infracțiunilor pentru care apelantul a fost trimis în judecată, în plan obiectiv și subiectiv și nu prin preluarea datelor inserate de procurorul de caz în Rechizitoriul nr. 288/P/2017 din 13.08.2018 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Vâlcea.

Hotărârea criticată nu răspunde motivat admiterii sau respingerii probelor solicitate de inculpat în apărare și nici nu referă la probele concrete care conturează pentru fiecare infracțiune în parte conținutul de tipicitate în plan obiectiv și subiectiv al normei de incriminare prin raportare la situația factuală din dosar.

Motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, dând părților din proces posibilitatea să și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanțelor de control judiciar elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc. A motiva înseamnă a demonstra, a pune în evidență datele concrete care, folosite ca

premise, duc la formularea unei concluzii logice. Simpla afirmare a unei concluzii fără indicarea unei date concrete, fără a arăta în ce mod a fost stabilită acea dată sau referirea explicită ori implicită la actele cauzei în general nu înseamnă a motiva” (I.C.C.J., Secția penală, decizia nr. 656/2004, www.scj.ro).

În același sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că motivarea unei hotărâri constituie una dintre componentele dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale îi atribuie „instanței” obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților (CEDO, hotărârea din 20 aprilie 2010, în cauza Boldea c. României, parag. 32 38).

Tot astfel, potrivit art. 31 din Avizul nr. 11 (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești se reține că pentru a fi de calitate, hotărârea judecătorească trebuie percepută de justițiabil și de societate în general drept rezultatul unei aplicări pertinente a regulilor de drept, al unei proceduri echitabile și al unei aprecieri convingătoare a faptelor, fiind executabilă. Justițiabilul va avea atunci convingerea că a fost examinată cauza sa și că a fost soluționată corect și societatea va percepe hotărârea ca pe un factor ce poate restabili pacea socială.

Într-o decizie publicată, Curtea de Apel Oradea, Secția Penală a constatat că **prima instanță nu a motivat soluția pronunțată, ci s-a rezumat la a reproduce conținutul rechizitoriului și al declarațiilor inculpaților și martorilor audiați fără a prezenta niciun considerent din care să rezulte modul în care a apreciat că se impune adoptată soluția pronunțată în cauză.** Astfel, hotărârea primei instanțe nu conține nici un element de raționament juridic apt să conducă la concluzia examinării efective a cauzei care nu poate fi suplinită de către instanța de apel întrucât ar conduce la lipsirea inculpaților de un grad de jurisdicție.

Curtea a apreciat că această situație creează o restrângere disproporționată a dreptului la un proces echitabil care nu poate fi compensată prin analiza instanței de control judiciar.

Deși omisiunea primei instanțe de a motiva soluția pronunțată nu constituie o cauză de nulitate absolută, astfel încât nu se încadrează ca atare printre motivele care pot **atrage desființarea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare** în conformitate cu art. 421 pct. (2) lit. b) Cod procedură penală, Curtea a constatat că soluția se impune pentru a garanta respectarea atât a dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană

pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, cât și a dreptului la două grade de jurisdicție în materie penală garantat de art. 2 din Protocolul adițional nr. 7 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. (*Curtea de Apel Oradea, Decizia penală nr. 447 din 5 iulie 2017, portal.just.ro*)

Curtea Constituțională a reținut prin Decizia nr. 233/2021 - prin care a constatat că sunt neconstituționale dispozițiile art. 400 alin. (1), ale art. 405 alin. (3) și ale art. 406 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală privind motivarea hotărârilor judecătorești - parag. 96:

„În concluzie, Curtea reține că motivarea hotărârilor judecătorești îndeplinește câteva funcții importante: reprezintă un mecanism de control al instanței, care trebuie să demonstreze că hotărârea sa este legală, dreaptă și corectă, în fapt și în drept, reprezintă o înscriere oficială a argumentelor în favoarea soluției, inspiră un sentiment de încredere socială și constituie un control democratic al administrării justiției, întărește principiul autorității de lucru judecat și al prezumției de nevinovăție, reprezintă temeiul executării hotărârii judecătorești, precum și al contestării acesteia la o instanță superioară. Cu alte cuvinte, motivarea în fapt și în drept a hotărârii judecătorești este relevantă în sensul că permite inculpatului să își exercite în mod util dreptul de a formula o cale de atac și, de asemenea, este importantă într-un sens mai general, în măsura în care ea asigură buna administrare a justiției și previne cazurile de arbitrar. Obligația de motivare contribuie, de asemenea, la obținerea încrederii publicului și a inculpatului în decizia la care s-a ajuns și permite identificarea unei posibile părtiniri din partea judecătorului și remedierea acesteia (în același sens Hotărârea din 7 martie 2017, pronunțată în *Cauza Cerovsek și Bozicnik împotriva Sloveniei*)”.

Doctrina și jurisprudența au statuat că redactarea unei hotărâri pe numeroase pagini, nu echivalează cu motivarea acesteia, deoarece, de regula, în partea introductivă, sunt reluate expunerile părților, care – grație trimiterii în format electronic – sunt integrate ad literam, și astfel avem hotărâri tot mai stufoase. Ceea ce interesează, este exact motivarea proprie judecătorului pentru care adoptă soluția respectivă, de regula, aceasta fiind “demarcată”, fiind precedată de sintagma “*analizând actele și lucrările ...*”.

Incontestabil, dreptul la *un proces echitabil* nu poate fi considerat efectiv decât dacă susținerile părților sunt examinate de către instanță, aceasta având obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și elementelor de probă sau cel puțin de a le aprecia (*CEDO cauza Achina împotriva României, cauza Gheorghe împotriva României*). **Singura garanție că instanța a analizat susținerile părților, argumentele și probele administrate o reprezintă motivarea hotărârii judecătorești.**

Hotărârea prin care instanța soluționează fondul cauzei trebuie să conțină o parte introductivă, o expunere/considerentele și dispozitivul. Motivare a unei hotărâri trebuie înțeleasă ca un *silogism logic, de natură a explica inteligibil hotărârea luată*, fapt ce presupune, o expunere a argumentelor fundamentale, care, prin conținutul lor sunt susceptibile să influențeze soluția.

Motivarea unei hotărâri *trebuie să fie clară și precisă, să se refere la probele administrate în cauză și să fie în concordanță cu acestea, să răspundă în fapt și în drept la toate aspectele incidente în cauză, să conducă în mod logic și convingător la soluția din dispozitiv*. Hotărârea instanței trebuie să cuprindă, ca o garanție a caracterului echitabil al procedurii judiciare și al respectării dreptului la apărare al părților, motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile/apărările părților. Considerentele hotărârii, reprezentând explicitarea soluției din dispozitiv, sprijinul necesar al acestuia, fac corp comun cu dispozitivul și intră deopotrivă în autoritate de lucru judecat, raportat la părțile din dosar și obiectul cauzei.

Obligativitatea motivării hotărârilor judecătorești constituie **o condiție a procesului echitabil**, exigență a art.21 alin.(3) din Constituția României și art.6 alin.(1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel cum se reține în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în Hotărârea din 28 aprilie 2005, pronunțată în Cauza Albina împotriva României, paragraful 30, dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 paragraful 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, „include printre altele dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră pertinente pentru cauza lor. Întrucât Convenția nu are drept scop garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci drepturi concrete și efective (*Hotărârea Artico împotriva Italiei, din 13 mai 1980, seria A, nr. 37, p. 16, paragraful 33*), acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt în mod real „ascultate”, adică în mod corect examinate de către instanța sesizată. Altfel spus, **art.6 implică mai ales în sarcina „instanței” obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților**, cel puțin pentru a le aprecia relevanța (*Hotărârea Perez împotriva Franței*).

*

Față de motivele de nelegalitate privind hotărârea atacată, în baza art. 421 alin. (2) lit. b) C. proc. pen., solicităm:

- Admiterea ca fondat a apelului declarat de Horăscu Ion;

- Desființarea în tot a Sentinței penale nr. 351/21.12.2021 a Tribunalului Argeș, Secția Penală – dosar nr. 488/109/2018 –;

- Rejudecarea cauzei de către prima instanță pentru înlăturarea nelegalităților hotărârii judecătorești semnalate, cu luarea în considerare și a motivelor de nelegalitate și netemeinicie în vederea pronunțării unei soluții care să reflecte adevărul juridic privindu-l pe apelant;

- Pronunțarea unei soluții legale și temeinice în sensul achitării inculpatului în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza a II-a C. proc. pen. pentru infracțiunile de luare de mită în formă continuată prev. de art. 289 alin. (1) C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. și art. 5 C. pen. (4 acte materiale); luare de mită prev. de art. 289 alin. (1) C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 5 C. pen.; deturnare de fonduri în formă continuată prev. de art. 307 alin. (2) C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. (40 acte materiale); fals intelectual în formă continuată prev. de art. 321 alin. (1) C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. (40 acte materiale); uz de fals în formă continuată prev. de art. 323 C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. și art. 5 C. pen. (2 acte materiale), sau încetării procesului penal privind infracțiunile menționate supra în baza art. 16 alin. (1) lit. f) C. proc. pen., urmarea împlinirii termenului general de prescripție privind răspunderea penală a lui Horăscu Ion, soluția urmând a fi dată după aplicarea în dosar a prevederilor art. 18 C. proc. pen. în sensul exprimării dreptului personal al inculpatului ca o componentă a dreptului la apărare dacă dorește sau nu continuarea procesului penal; pentru infracțiunea de abuz în serviciu în formă continuată prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. și art. 5 C. pen. (4 acte materiale) în legătură cu care este operant *principiul non bis in idem*, iar în plan secund inculpatul nu a comis fapta de abuz în serviciu cu forma de intenție cerută de lege, impunându-se achitarea acestuia în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza a II-a C. proc. pen., probele cauzei nefăcând dovada intenției și scopului apelantului în a prejudicia UAT Prundeni și/sau a obține vreun profit personal sau pentru altul prin îndeplinirea abuzivă a atribuțiilor sale de serviciu, nefiind în speță îndeplinite cumulativ elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) C. pen., lipsind latura subiectivă – elementul intenție, respectiva faptă fiind doar o infracțiune comisă cu intenție și nu din culpă.

Dacă instanța de fond ar ajunge la concluzia că Horăscu Ion a comis faptele deduse judecății, cu forma de vinovăție cerută de lege, atunci prima instanță ar trebui să pronunțe în dosar încetarea procesului penal în baza art. 16 alin. (1) lit. f) C. proc. pen., urmarea împlinirii termenului general

de prescripție privind răspunderea penală a lui Horăscu Ion pentru infracțiunile de luare de mită în formă continuată prev. de art. 289 alin. (1) C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. și art. 5 C. pen. (4 acte materiale); luare de mită prev. de art. 289 alin. (1) C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 5 C. pen.; deturnare de fonduri în formă continuată prev. de art. 307 alin. (2) C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. (40 acte materiale); fals intelectual în formă continuată prev. de art. 321 alin. (1) C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. (40 acte materiale); uz de fals în formă continuată prev. de art. 323 C. pen. cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen. și art. 5 C. pen. (2 acte materiale).

Toată activitatea imputată în mod greșit de Parchet și instanța de fond ca incidentând sfera penalului, în fapt Horăscu Ion a derulat-o cu bună credință, doar în folosul comunei și nu în detrimentul intereselor UAT Prundeni, Județul Vâlcea.

Cu considerație,

Apelant – inculpat HORĂSCU ION,

prin avocat Nicolae Trăistaru